

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Dunai Zsuzsanna

Tuženik: ERSTE Bank Hungary Zrt.

Prethodna pitanja

1. Treba li točku 3. izreke presude Suda od 30. travnja 2014. Kásler i Káslerné Rábai (C-26/13, EU:C:2014:282) tumačiti na način da nacionalni sudac može konvalidirati ugovora sklopljen s potrošačem i u slučaju kada bi održavanje valjanosti ugovora bilo protivno ekonomskim interesima potrošača?
2. Poštuju li se nadležnosti Europske unije koje se odnose na uspostavljanje visoke razine zaštite potrošača i je li u skladu s temeljnim načelima prava Unije o jednakosti pred zakonom, zabrani diskriminacije, djelotvornom pravnom lijeku i jamstvu poštenog suđenja kada parlament države članice zakonski izmijeni građanskopravne ugovore iste kategorije sklopljene s potrošačima?
 - 2/a. U slučaju potvrdnog odgovora na drugo prethodno pitanje, poštuju li se nadležnosti Europske unije koje se odnose na uspostavljanje visoke razine zaštite potrošača i je li u skladu s temeljnim načelima prava Unije o jednakosti pred zakonom, zabrani diskriminacije, djelotvornom pravnom lijeku i jamstvu poštenog suđenja kada parlament države članice zakonom djelomično izmijeni ugovore o kreditu u kojima su iznosi izraženi u stranim valutama kako bi pravno zaštitio potrošača, kada je cjelokupan navedeni zakon protivan legitimnim interesima zaštite potrošača zato što je pravni učinak izvršenih izmjena održavanje valjanosti ugovora o zajmu pa potrošač ostaje obvezan snositi tečajni rizik?
3. Što se tiče opsega ugovora sklopljenih s potrošačima, poštuje li se opseg nadležnosti dodijeljenih Europskoj uniji kako bi jamčila visoku razinu zaštite potrošača i je li u skladu s temeljnim pravom na djelotvoran pravni lijek i nepristrani sud, priznatim u pravu Unije u vezi sa svim građanskopravnim parnicama, kada vijeće za ujednačavanje prakse vrhovnog pravosudnog tijela države članice usmjerava presude nadležnog suda „odlukama za ujednačavanje građanskopravne prakse” koje su obvezujuće za sve sudove?
 - 3/a. U slučaju potvrdnog odgovora na treće prethodno pitanje i u pogledu opsega ugovora sklopljenih s potrošačima, poštuje li se opseg nadležnosti dodijeljenih Europskoj uniji kako bi jamčila visoku razinu zaštite potrošača i je li u skladu s temeljnim pravom na djelotvoran pravni lijek i nepristrani sud, priznatim u pravu Unije u vezi sa svim građanskopravnim parnicama, kada vijeće za ujednačavanje prakse vrhovnog pravosudnog tijela neke države članice usmjerava presude nadležnog suda „odlukama za ujednačavanje građanskopravne prakse” koje su obvezujuće za sve sudove, ako se imenovanje članova vijeća za ujednačavanje ne izvršava na transparentan način u skladu s prethodno utvrđenim pravilima; ako postupak pred navedenim vijećem nije javan i ako nije moguće naknadno izvršiti uvid u taj postupak, to jest u izražena stručna mišljenja ili upotrijebljena stručna djela odnosno na način glasovanja njegovih članova — je li bilo suglasno ili su postojala izdvojena mišljenja?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. ožujka 2017. uputio Fővárosi Törvényszék (Mađarska) – Orsolya Czakó protiv ERSTE Bank Hungary Zrt.

(Predmet C-126/17)

(2017/C 221/04)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Fővárosi Törvényszék

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Orsolya Czakó

Tuženik: ERSTE Bank Hungary Zrt.

Prethodna pitanja

1. U svrhu utvrđivanja iznosa kredita u ugovoru o kreditu, ispunjava li kriterije jasnoće i razumljivosti propisane člankom 4. stavkom 2. i člankom 5. Direktive 93/13/EEZ ⁽¹⁾ tekst odredaba kao što je onaj odredaba I/1 i II/1 spornog ugovora, u kojima se iznos od 64 731 CHF navodi indikativno, a iznos od 8 280 000 HUF kao najviši iznos u zahtjevu za financiranje, i kojim se utvrđivanje iznosa kredita u ugovoru o kreditu veže uz izjavu s pravnim učincima koju daje ugovorna stranka koja sklapa ugovor s potrošačem i uz podatke koji su u njoj zabilježeni?
2. Pod pretpostavkom da tekst odredaba I/1 i II/1 ugovora ne odgovara konceptu jasnih i razumljivih odredaba i ako valja ispitati jesu li odredbe tog ugovora nepoštene, u slučaju da se ocijeni da su nepoštene, može li se cijeli ugovor proglasiti nevaljanim, vodeći računa da nacionalno pravo propisuje nevaljanost cijelog ugovora kao pravnu posljedicu neodređenosti predmeta ugovora?
3. U slučaju da se ugovor može proglasiti valjanim, može li se iznos kredita utvrditi na način koji bi bio najpovoljniji za potrošača?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. ožujka 2017. uputio Bundesfinanzhof (Njemačka) – X-GmbH protiv Finanzamt Stuttgart – Körperschaften**(Predmet C-135/17)**

(2017/C 221/05)

*Jezik postupka: njemački***Sud koji je uputio zahtjev**

Bundesfinanzhof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: X-GmbH

Tuženik: Finanzamt Stuttgart – Körperschaften

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 57. stavak 1. UEZ-a (sada: članak 64. stavak 1. UFEU-a) tumačiti na način da članak 56. UEZ-a (sada: članak 63. UFEU-a) ne dovodi u pitanje primjenu ograničenja države članice na kretanja kapitala u treće zemlje ili iz njih, koja obuhvaćaju izravna ulaganja, a koje je postojalo na dan 31. prosinca 1993., ni kada se nacionalno zakonodavstvo koje ograničava kretanja kapitala u treće zemlje ili iz njih, a koje je postojalo na referentni datum, primjenjivalo u biti samo na izravna ulaganja, ali je nakon referentnog datuma bilo prošireno tako da obuhvati portfeljne udjele u stranim društvima koji ne prelaze prag od 10 % udjela?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje: treba li članak 57. stavak 1. UEZ-a tumačiti na način da se primjenom nacionalnog zakonodavstva o ograničavanju kretanja kapitala u treće zemlje ili iz njih, koje obuhvaća izravna ulaganja, i koje je postojalo na referentni datum 31. prosinca 1993., smatra primjena kasnijeg propisa koji je u biti jednak ograničenju koje je postojalo na referentni datum, ako je ograničenje koje je postojalo na referentni datum nakon tog datuma i u kratkom razdoblju znatno izmijenjeno na temelju zakona koji je doduše u pravnom smislu stupio na snagu, ali se u praksi nikada nije primijenio jer ga je prije njegove prve primjene u konkretnom slučaju zamijenio sada važeći propis?
3. U slučaju negativnog odgovora na prva dva pitanja: protiv li se članku 56. UEZ-a propis države članice prema kojem porezna osnovica poreznog obveznika sa sjedištem u toj državi članici koji drži udjele od najmanje 1 % u društvu sa sjedištem u nekoj drugoj državi članici (o ovom slučaju u Švicarskoj) uključuje pozitivne prihode koje je to društvo ostvarilo, koji imaju značaj kapitalnih ulaganja razmjerno postotku odnosnih udjela, ako se na te prihode primjenjuje manja porezna stopa nego u prvoj državi?